

Temps Ordinari - Vint-i-setè diumenge

[Is 5,1-7](#)

[Fl 4,6-9](#)

[Mt 21,33-43](#)

La "mimada" vinya Jesús en un altre context, en el que es recullen una sèrie de paràboles, ens havia dit que un bon mestre és com aquell cap de casa, que sap treure del seu tresor coses noves i velles. És el que ha fet també en el context evangèlic d'avui. Jesús reprèn, una vegada més, el simbolisme de la vinya, ja utilitzat pels profetes. Avui ho hem escoltat també en la primera lectura del profeta Isaïes. Jesús assumeix la paràbola del profeta en el que es descriu l'afectuós interès i la delicada cura que s'ha tingut amb la vinya perquè, al seu moment, donés bon fruit. D'ell n'hauria de sortir bon vi. Però va donar raïms agres. D'aquí el disgust, el lament i la reacció airada de l'amo, ell que tant havia procurat per la vinya. **Els "fraudulents" administradors** Jesús en la seva paràbola ens parla també del gran interès i cura de l'amo per la vinya, que havia encomanat als seus administradors. Però la novetat que aporta Jesús és introduir l'actitud dels administradors, quan l'amo vol recollir el fruit; primer, a través d'uns emissaris i, finalment, a través del seu propi fill. Tant el profeta com Jesús descriuen, gairebé amb les mateixes paraules, l'estimació de l'amo per la vinya. D'aquí el seu positiu i curós interès per assegurar el bon fruit de la vinya: una bona tanca, una torre de guàrdia, un cup... I, en la paràbola de Jesús, s'hi afegeix la plena confiança que l'amo posa amb els administradors. Isaïes ens diu que la vinya és el poble escollit que ha donat fruits agres. Enlloc de produir fruits de bondat, ha produït injustícia que provoca el clam conseqüent dels oprimits. **El nostre món "fraudent"** Jesús, més enllà de reproduir la història de la vinya del poble escollit, els profetes dels quals van ésser eliminats, anuncia també la seva mort violenta, com a fill de l'amo de la vinya. I, sempre, tota paràbola té la seva projecció als moments actuals. En el moment actual, la vinya és el món de progrés i de benestar gràcies als dons rebuts de Déu, als recursos naturals i a les oportunitats que li han estat facilitades. D'aquest progrés i benestar només se n'aprofita una part privilegiada del nostre món, provocant, al mateix temps, la injustícia i el dolorós clam de milions i milions de persones humanes abocades a la misèria i a la mort. És el crim dels administradors acaparadors. És una gran temptació per als qui tenen càrrecs de responsabilitat fer-se propietaris dels seus àmbits, menys tenint aquells als quals han de escoltar i servir. En tots els àmbits de la vida social, econòmica, política i, inclús, eclesial en tenim exemples. **Jo, administrador i vinya** Però la vinya també sóc jo. Sóc vinya per la que Déu ha tingut afectuós interès i delicada cura. Les meves qualitats, les bones oportunitats, les ajudes rebudes... En sóc conscient? I en sóc administrador! Com les administro? Vull per mi sol, egoísticament, pel meu benefici, el fruit dels dons que Déu m'ha donat? Dono fruits de justícia i de solidaritat o provocho gemecs de soledat, de menyspreu, d'oblit, de marginació, de fredor? Avui rebem el gran do de Déu de l'eucaristia. Aquest do ens el guardem per nosaltres, o procurem que doni fruit de justícia, amor i solidaritat?. Al nostre entorn hi ha qui ens ve a demanar aquests fruits. Els hi lliurem?

ETIQUETES

VINYA ADMINISTRADOR